

Pastel

Agafia

În fluier de Frunze, vântul suspină,
Cu văluri de noapte, doru-și alină,
Visul cosește prin iarbă cărare,
Umbrele serii apar tot mai rare.

Din țărmuri uscate pasc lainice valuri,
Îmbracă în umbre tacutele maluri,
Sălbatică luna se sparge în apă,
Bezmetice izme prin suflet mai sapă.

Se joacă o stea pe-o floare de stâncă
Când inserarea mai stăruie încă,
La ceasu-n care iele torc cuvinte
Și doar tăcerea simțirea n-o minte.

Țipă o buhă la un capăt de punte,
Se stinge o umbră pe un vârful de munte,
Tristețile-mi par atât de mărunte
Când gândul se prinde piatră să-nfrunte.